

Bálint gazdát nem feledjük

Elment az ország kertésze, dr. Bálint György, sokunk Gyurka bácsija és kiadónk, a Magyar Mezőgazdaság lapalapítója, volt főszerkesztőnk. Úgy gondoltuk, vele ez nem történhet meg, örökké itt lesz közöttünk, ezért érezzük most úgy, hogy valami igazságtalan, felfoghatatlan következett be halálával.

Hatalmas úr marad utána. Hiányozni fog univerzális szaktudása, de szerencsére rengeteg cikkét, számos könyvét és előadását hívhatjuk segítségül ezután is, ha szükségünk lesz rá. De egy olyan ember hagyott itt bennünket, amilyenre most akkora szüksége lenne a világnak, mint egy falat kenyérre. Bölcs és nagy tudású volt, rengeteg szeretettel, érzékenységgel és példátlan életigenléssel.

Gyötrelmes, gyönyörű és ritka hosszú életet élt. Gyötrelmeset, mert rossz hatalmak bántották, mások pedig esetleg eltűrték, de sosem értékelték a teremtő embert. Gyönyörűt, mert hitt a földben, amiben sosem csalódott, és amelyet sosem hagyott el. Hosszú élete titkai közé tartozott a munka, azt vallotta, egyetlen nap sem múlhat el munka nélkül, és nemcsak vallotta, valóban eszerint is élt, mielőtt végleg búcsúzott volna, utolsó könyvének utolsó lapját is lezárta. Szerette, ha rendben vannak a dolgok.

Sosem a könnyű utat választotta, kihagyhatatlan lehetősége lett volna, hogy Amerikában éljen, mégis itt maradt, ahol származása miatt meggyötörték és megalázták, ahol a számára legfontosabb dologtól fosztották meg, a földtől. Ő mégis ezen a földön akart boldogulni. Mások feladták volna, ő erőt merített belőle.

Amikor kihúzták a lába alól a talajt, akkor magából adott a legtöbbet, mindenkivel megosztotta tudását. A tudományos ismeretterjesztést választotta, ami miatt tudósokkal keveredett vitába, de mindig biztos volt abban, hogy ezzel tehet legtöbbet a földművelés ügyéért, és mindvégig makacsul kitartott mellette.

Egy egész ország figyelt tanácsaira az évtizedekig általa irányított Kertészet és Szőlészet című lapban, és neki köszönhetjük a Kertbarát Magazin és a Kerti Kalendárium létét is. Elképesztő népszerűsége tett szert az Ablak című műsorban, ahol az egész ország Bálint gazdájává vált, és hosszú időn keresztül asszonyok ezrei elsőként a Kedves Húgom! rovatot lapozták fel a Nők Lapjában.

A tanácsadás zsenije volt, nem lehetett nem hallgatni és nem figyelni rá. Mivel érte ezt el? Ez is titkainak egyike volt. Képes volt közérthetően, világosan, őszintén, segítőkészen, türelmesen meggyőzni bennünket arról, hogy legfontosabb a föld, a föld művelése, a kertészkedés. Sármos személyiségével és szenvedélyes előadásmódjával elérte, hogy neki elhiggyük, kicsit szebbé tehetjük, ha műveljük a kertünket.

Hiányozni fog ez a szelíd meggyőzés, a belőle áradó szeretet és megértés, a humánus ember. Szerencsések vagyunk, hogy ismerhettük, vele lehettünk, és Gyurka bácsit nem feledjük. Most búcsúznunk kell, de biztosak lehetünk benne, hogy az „égi virágskertet” ugyanolyan nagy szeretettel és hozzáértéssel gondozza majd, ahogyan itt a Földön tette.

Isten veled, Gyurka bácsi!

Sarló - Juci